

עין משפט גור מצוה

מא א ב ג ד ה מ"י פ"ח מה' טומאת מת הלכה ט סמג עשין רלח: ו [מ"י] שם פ"י הל"ב: **בב** ז מ"י שם פ"י הל"א סמג עשין רלח: **גג** ח ט מ"י פ"ו מה' ק"פ הלכה ט: **דד** י מ"י פ"ח מה' טומאת מת הלכה א סמג עשין לא: **הה** כ מ"י שם פ"י הלכה א סמג שם: **וו** ל מ"י שם פ"ח הלכה ד: **זז** מ מ"י שם הלכה י ופ"י הלכה י: **חח** נ מ"י שם פ"י הל"י:

מוסף רש"י

מנפח אדם בית הפרס והולך. נפיתיה ולם יש עלם כשעורה רוחיה ונשמט ממנו (תויג'ו כה): דבשר לכה ועלם כשעורה לא מטמא אלא מנפח ומנפח, הלכך מנפח כלי שדי יגעו רגליו או והולך (נדח טו). דטלח ספיקא משום עצמות היא ונלמא כלה כפר אורי מטמא כהלה ונשמטא לפי רגליו אם יש שם עלם גדול כהלה עד לזכב שורה או גולגולת שלה או רוב צינן או רוב מנין (כתובות כה: וכו' פסחים צב). בית הפרס שנידש. גריתא גרתי בני אדם (שורבין טז) שדכות בני אדם כרגליהם (ברכות טז). קדיש רבה כרגלים הבה (כתובות כה). מהדר. דתלין לקולא ואמרינן כל העומת נכמתו לפתוח משמיעו (שם) אלא אפשר לעלם כשעורה שלא ישם נידש כרגל (ברכות טז) שהפגלם נשאלים את העומת ושקטן (נדח טז) או: שדיתא הגרלים העצירין והבא לעשות פסו יבדוק אם נידש ועבור, אכל לאלינת מרומה לא סמיקין עלה שיעול המתקין ובה הפרס מדביתיה ולא העמידים במקום כרת לספח (פסחים צב).

רבינו חננאל

והוא קרי עליה ושם דרך אראנו בישע אלהים. דרך מציינין על כוית מצומצם מן [המת], דסופו מיהרס חסר, והנן באהלות פרק שבי אלו אם חסרו טהורין, כוית מן המת כוית כולל צ"ל. ולא על הבה הפרס את החורש את הולך, ולא על עצם כשעורה, ולא על כל דבר שאינו מטמא באהל, אבל מציינין על השדרה ועל הגולגולת ועל רוב בנינו של מה ועל מנינו. ואין המציינין על הוודאות אלא על הספיקות, ואלו הן הספיקות סככות ופרעות, פי' והנן באהלות פרק פ"י הוינן (ה' והגוריות, כו' עד והסככות והפרעות (אינן) [שהן] יוכלין לקבל מעיבה כו' ואלו הן

ה:

אין מציינין. אין כריך ציון ואי גבי יוס טוב מיירי הכרייתא איכא לפרש אסור לציין (א) ואסור לטרוח ביום טוב:

עצם בשעורה. והוא הדין יומר מכשעורה כדמוכה בסמוך אינו מטמא כהלה והאי דנקט כשעורה משום דכהאי שיעורא

מטמא מנפח דהכי הלכה למשה

מסיני כדאמרינן בשחיטת חולין (חולין דף קכו:): **שאיןנו מטמא באהל**.

[א] כגון תרוד רקב כדאיתא בהעור והרוטב (חולין דף קט: ושם) ושדה שנחרש בה קצר בלדקמן בשמעתינן

ואפילו איכא ספק טומאה שמטמא בהיסט בלה נגיעה לא הכריכוס ציון

דהיסט לאו מילתא דשכיחא היא שידרום על קנה שטומאה עליו ולכן

לא החמירו חכמים לציין משום היסט: **אילן המיסך על הארץ**. סמוך

לצית הקצרות דמספקא לן

אי איכא טומאה תחתיו אי לא מסתמא אמרינן דמת תחתיו כיון דדרך מקום

ננוע הוא ולכן צעי ציון ע"א ידיעינן ודאי דאיכא טומאה תחת נוף אחד

של אילן ויש הפרש בין נוף לחצירו ואין ידוע בצ"ח מקום שניה והכי

נמי איכא לפרש גבי אבנים שיש אבנים זו אלא זו הבולטות מן הגדר:

מנפח אדם בית הפרס והולך. דמסתמא ליכא למימר

שהגיעה המחרישה עד המת וליכא

לאחזוקי מקום טהור בטמא מספק

אלא חכמים החמירו משום חומרה

דטהרות ומשום הכי הקילו (ה) דליכא

ספיקא דלורייתא הס אמרו והס אמרו ולא

היא רגילים לקבור מתים בעומק

כי שמה צונן הזה הילכך לא חיישינן

שמה המת בעומק תחת המחרישה

ומן הדין אפילו נפוח לא שיהא מת

צקרקע ואין נוגע בו ומטמא כהלה

אי נמי בלה (ה) המאהילים מן הגדרים

הוו מטמאין לאדם כהלה אלם שמע מינה

דלה מטמא כהלה: **יש בה אילנות**

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

בידוע שנחרש בה קבר אין בה אילנות

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קמן

קרי עליה ושם דרך. שמחשז בשעות אי זה מהן להקשות אי זה

מהן שלא להקשות: **אכל מציינין על השדרה**. שאע"פ שאינה אלא

עגס אחד מטמא טומאה כהלה: **רוב צנינו**. כגון עצמות גדולות

כגון קוליות אע"פ שאין צו רוב מנינו: **רוב מנינו**. רוב העצמות

ואע"פ שאין צו רוב צנינו: **אין מציינין על הוודאות**. הואיל דכרור לכולי

עלמא דלית ציה טומאה ודאית לא מטלטלי

בצוותא במקום טהרות: **אכל מציינין על הספיקות**. שיש עליהן

אהל כגון סככות ופרעות (ה) הסמכות לרה"ר

הסמוך לצית הקצרות דמספקא לן צהו

טומאה לכיון דיש עליהן אהל רגילים

לקצור שם במקום ננוע: **סככות ופרעות וצנין הפרס**. מפרש

לקמן: **אין מעמידין הצינן על הטומאה**

שלא להפסיד טהרות. שאס הטומאה

ממש תחת הצינן אינו מרגיש עד שזכ

על הצינן פתאום ויטמאו הטהרות

שהרי הטומאה תחת הצינן אלא עושין

הצינן סמוך לטומאה כרחוק כל שהוא

וכשזכ על הצינן מרגיש מן הטומאה ואינו

הולך עליה: **אין מרחיקין את הצינן**

ממקום טומאה. יותר מכל שהוא: **שלא להפסיד**

ארץ ישראל שכשוראה הסמימן מיד פורש

ונמלא ארץ ישראל בטומאה שלא לצורך:

וכוים מן המס אינו מטמא כהלה

דקמני אין מציינין על כוית מן המת

ולא על כל דבר שאינו מטמא כהלה:

אמר רב פפא. לעולם כוית מטמא כהלה

והא דקמני אין מציינין על הצינן

מרגיש מן הטומאה ואינו הולך עליה: **אין מרחיקין את הצינן**

ממקום טומאה. יותר מכל שהוא: **שלא להפסיד**

ארץ ישראל שכשוראה הסמימן מיד פורש

ונמלא ארץ ישראל בטומאה שלא לצורך:

וכוים מן המס אינו מטמא כהלה דקמני אין מציינין על כוית

מן המת ולא על כל דבר שאינו מטמא כהלה:

אמר רב פפא. לעולם כוית מטמא כהלה

והא דקמני אין מציינין על הצינן מרגיש מן

הטומאה ואינו הולך עליה: **אין מרחיקין את הצינן**

ממקום טומאה. יותר מכל שהוא: **שלא להפסיד**

ארץ ישראל שכשוראה הסמימן מיד פורש

ונמלא ארץ ישראל בטומאה שלא לצורך:

וכוים מן המס אינו מטמא כהלה דקמני אין מציינין על כוית

מן המת ולא על כל דבר שאינו מטמא כהלה:

אמר רב פפא. לעולם כוית מטמא כהלה

והא דקמני אין מציינין על הצינן מרגיש מן

הטומאה ואינו הולך עליה: **אין מרחיקין את הצינן**

ממקום טומאה. יותר מכל שהוא: **שלא להפסיד**

מסורת הש"ס

(א) [מוסף] שקלים פ"א, (ב) [ע"י גירסת המוס' לקמן] ו. ד"ה [דמכ], (א) [למקנ' ו.], (א) [להלות] (ד) [צ"ל מקנ',] (ט) [להלות] (כפ"ב), (א) [להלות פ"ח מ"ב] מיר (ד:), (א) [ומספחא דלהלות פ"ט,] (ח) [להלות פ"י מ"א] [ממורה יג, ע"ש], (ט) [כירות יט: עיבודין ל: פסחים כב: מגינה סה: כמותות כח: מדה מ. כירות כט,] (א) [וע"י מ"ב ע"ג] כמותות כח: מדה מ. כירות כ"ב מ"ג מ"ד, (א) [ומספחא דלהלות פ"ט,] (ח) [ע"ין מוס' כמותות כח: ד"ה בית הפרס,] (א) [ג"ל שצ"ל מלא,] (ט) [אלנות רש"י],

תורה אור השלם

1. זבח תודה יבכדגה וישם דרך אראנו בשע אלהים: תהלים נ כג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אכל מציינין כי כגון סככות ופרעות הסמכות לשות הרבים. כי פ"י שם פ"י נמס' מדה דף מ ע"א ח"ל אילן המיסך על הארץ הוא סמוך לדרך בית הקצרות וימנין דממרינן בין השמשות וקברי המס כו': (ב) ד"ה שמפטיין כו' ובאין אשני המיסך כו'. כי צ"ל לשון העירין עברין בן וקרא צובים שכן דרך כשתושעין יחד אלו עם אלו כולם צובים וע"י צובים פ"פ סד המדה: (א) תוב' ד"ה אין כו' אסור לציין דאסור לטרוח: (ד) ד"ה מנפח כו' ומשום הכי הקילו דבינן דליכא ספיקא:

גליון הש"ס

תוב' ד"ה יש בה אילנות וכו' אי נמי בידוע לאו דוקא. ע"י מדה דף סד ע"ב מוס' ד"ה ע"ג כולם:

הגהות הגר"א

[א] נט' פריעת פריעת היולאין מן הגדר כ"ל (כ"ה במתני' דלהלות פ"ח מ"ב ובזכר מ' ב וע"י תוי"ט דאהלות שם: [ב] שנתרס. ז"ל שאכד: [ג] צובין. כי צ"ל ובמספחא (פ"י) דלהלות גרסיקן כוכין וכן פי' עמון למד פי':

הגהות מהר"ב

[א] תוב' ד"ה שאינו וכו' כגון מרוד רקב וכו'. כי צ"ל דבניהם מטהוים דבחולין שם מפורש דמטמא כהלה וכן הוא משנה מפורשת פ"ב דלהלות ויע"ש כהלות כספר שושנים לוד עמד על דבניהם וע"י גם כספר יד דוד:

[6] שם מנפח אדם בית הפרס.